

eparchială diecesană și în consistoriu, în 1874 și 1879 a luat parte activă la congresele naționale bisericești, în 1880 fu numit administrator al protopresbiteratului Jabak. În acest timp măritându-și fiicele, s'a călugărit; fu înaintat apoi la demnitatea de protosincelă, în care calitate a rămas până la alegerea sa de episcop al Timișoarei. — *Mihailu Gruici*, noul episcop al Carlovățului de sus, din simplu călugăr a ajuns de odată episcop, în estate abia de 30 de ani. Densul s'a născut în Petriș la a. 1861 din părinți învățați. Gimnasiul l'a absolvit în Agram, unde a urmat cu succes și drepturile, apoi s'a înscris la teologie în Carlovăț. Sfârșind teologia, fu sfințit ca preot celibu, mai apoi s'a călugărit și aplicat în cancelaria episcopescă. În 1890 sinodul îl alege ca profesor la teologie unde a funcționat până la alegerea sa de episcop al Carlovățului de sus.

Un nou redactor la „Kolozsvar“. Cu 1 Noemvre n. c. „Kolozsvar“ a căpătat un redactor nou se numește *Hindy Arpad*. În adresa către cetitorii săi, noul redactor declară, că va rămâne tot pe lângă proqramul guvernamental de până acum. Cestiunea de naționalitate mai bine i-ar fi părut de n'ar fi cunoscut'o. Declară însă înainte, că despre tribuniul poporului nu va prea scrie articlul de fond. Nu voiesc să le ajut pentru a se face vestiți, căci și așa numai din asta trăesc. În celelalte singurul său punct de orientare este și va fi ideea de stat maghiar, pentru care va milita, căci așa îi e datoria pe câtă vreme se va hrăni din fondul reptilelor.

Sciri militare. Cu 1 Noemvre au fost înaintați următorii: Generalul major Ioan Pokay, la gradul de locotenent-mareșal. Apoi sunt numiți: locotenent-colonel, majorul L. Cenna în artilerie; la gradul de major: căpitanul Isidor cav. de Păunel, în statul major general. Căpitan de cl. I sunt numiți, căpitanii de cl. II. Al. Russu, A. Panian, Ilie Nedelcu, I. Dzugan, N. Beju, I. Sagaric în infanterie, I. Steciug în artilerie și N. Adam în statul armatei. Căpitan de cl. II sunt numiți: locotenentii M. Brăteanu, Al. Negrea alias Gușeila și P. Funduc în infanterie. Locotenent este numit Aurel Petrovic dela infanterie. La honveți au fost numiți: căpitan cl. II: locotenentul George Triff și locotenent: sub-locotenent Nicolae Popovic. Majorul auditor Ioan Mihălițianu, dela tribunalul mi-

litar din Timișoara a fost transferat la tribunalul militar din Pojon.

Ministrul sârbesc de finance, Vuic, și-a dat dimisiunea. Se crede, că cu acesta ocaziunea se va reconstitui cabinetul.

Pentru asentarea recruților în 1892, au să se anunțe toți tinerii din anii 1871, 1870 și 1869, născuți sau domiciliați aici, în localul de conscripțiune, strada Porții Nr. 61, etagiul I.

Ministrul președinte di Rudini, își va ține cuvântarea sa în Milan în 9 Noemvrie la 2 ore p. m. În această cuvântare va accentua și situațiunea politico europeană.

Constituire. Societatea de lectură a junimei studioase dela gimnasiul superior din Năsăud, începându-și activitatea pentru anul școlastic 1891/92, s'a constituit sub conducerea d-lui profesor Gregoriu Pletos în următorul mod: Președinte: Alexiu David, stud. în cl. VIII; vicepreședinte: Victor Onișor, stud. în cl. VII; redactor: Leon Parasca, stud. în cl. VIII; notar: Titu Malai, stud. în cl. VIII; bibliotecar: Sever Groze, stud. în cl. VIII; vicebibliotecar: Vasile Borgovan, stud. în cl. VII; casar: Ieronim Groze, stud. cl. VII, și controlor: Vasile Pașcu, stud. în cl. VII.

Schimbarea mersului trenului Brașov-Predeal. Șeful de tracțiune al căii ferate din loc ne trimite un anunț, prin care se aduce la cunoștința publicului, că pe linia ferată Brașov-Predeal, începând dela 5 Noemvre n. c. nu va mai comunica trenul Nr. 394, ci trenul de povară Nr. 392, care va transporta și persoane. Acest tren va pleca dela Brașov înainte de ameli la 11 ore, și în legătură cu trenul de persoane Nr. 28 al căilor ferate române, va sosi la Brașov după ameli 1 oră și 11 minute.

Contele Gavril Bethlen, vestitul pașă al Târnavelor, a intrat în partida „națională“ a lui Apponyi, unde a fost primit cu mare bucurie. — Și-a găsit sacul petecul.

Regina regentă a Spaniei a subsemnat decretul, prin care marele duce *Wladimir*, e numit cavaler al ordinului „*velerului de aur*“.

Guvernul spaniol, după cum anunță ziarul din Paris „*Temps*“ a numit o comisiune de oficeri, pentru ca să studieze sistemul pușcilor introduse în infante-

ria puterilor europene. Comisiunea acesta va sosi în zilele aceste la Paris.

Cutremur de pământ. Din Londra i se telegrafiază, ziarului „*Neue Freie Presse*“: În provincia Nagoya în Iaponia, a fost acum de curând un grăznic cutremur. 18,000 de case au fost dărâmate și 2000 de persoane ucise. În orașul Grifis s'au dărâmat 5000 de case și *cinci mii* de oameni au perit. Asemenea orașele Ogaki, Cano și Kasamatzu au fost ruinate în urma acestei catastrofe.

Tifus. Din Sebeșul săsesc se auză, că acolo grasă tifusul în dimensiuni mari.

Suntem rugați din partea președintelui reuniunii învățătorilor români gr. or. din drépta Muresului de a da loc apărării de mai jos față cu un articol apărut nu de mult în „*Tribuna*“. Satisfăcându acestei rugări, observăm, că am fost necesitați de a elimina unele pasaje polemice din corespondența d-sale, cari nu ar fi fost înțelese de cetitorii noștri, neinițiați în această polemică:

Arad, 10/22 Octomvre 1891.

„...Un nou exemplu de espectorări desperate ne dă articlul „*Exces de zel*“ din nr. 225 al „*Tribunei*“ de est-timp. În acel articl se dice din cuvânt în cuvânt: „*La Arad reuniunea de învățători români a luat parte prin delegați la adunarea generală a reuniunii învățătorilor maghiari ținută în Gyrook*“. Mai departe: „... nu ne este îngăduit să trecem preste ele cu ușurință... ,oi trebuie înfereați autorii lor cu stigmalul, pe care l' merită un om, ce și necinstesc neamul.“ Apoi: „... nu ne scim îndestul mira și condanna în același timp, cum părintele Moise Bocșanu, inspector de școle al tractului Aradului și giuerele său d-lă T. Ceotea, președinte al reuniunii învățătorilor, nu s'au gândit ce fac, la rēul ce lă căsunăză cauzei române, când într'un mod oficial delegă doi învățători să presinte reuniunea română la adunarea celei unguresc...“ Sub titlatura de „*lumițaile lor*“ „*Tribuna*“, adevă — fă dīs în pareutesă — un aradan intrigant, încară cu multă dragoste atât pe inspectorul M. Bocșanu, cât și pe președintele reuniunii române, adevă pe susorisul. Fă-i de bine atât „*Tribunei*“, cât mai ales impresariului căruia i-se vedă unghiile! Amă audit noi dela dēnsii d'al-destea bogate; dēr ori câte ni-vor mai adresa,

noi totu nu ne vom renege principiile vom contribui și de aici înainte la înaintarea vedită a cauzelor noastre culturale! Dēr spre orientarea publicului celui mare și pentru iubirea de adevăr, pe care istoriografu are să-l înregistreze întreg — nețărit, fă-mi permis, d-le Redactor, a intercala aici alaturata declarațiune subscrisă de acei învățători ai noștri din Arad, cari întru adevăr au participat la adunarea dela Gyrook. Etă-o!

Declarațiune.

Suscrișii declarăm, că am luat parte la adunarea generală a reuniunii învățătorilor din comitatul Aradului, ce s'a ținut în zilele de 7 și 8 Octomvre a. c. în Gyrook, dēr nic-decât ca delegați oficiali ai „*reuniunii districtuale a învățătorilor rom. gr. or. din protopopiatele consistoriului aradan din drépta Muresului*“, ci ca și membri ordinari ai reuniunii învățătorilor din comitatul Aradului, la care suntem membri mai mult învățători români din comitatul Aradului.*)

Dreptu aceea declarăm de scornituri tendențioase și neadevăruri tôte invinuirile, ce le aduce red. „*Tribunei*“ în nr. 225 prin articlul „*Exces de zel*“ îndreptate atât asupra Rv. Domn protopop și inspector Moise Bocșanu, cât și asupra d-lui profesor Teodor Ceotea, președintele „*reuniunii districtuale a învățătorilor români gr. or. din protopopiatele consistoriului aradan, ce se află în drépta Muresului*“.

Nicolae Ștefu, m. p. Isif Moldovanu, m. p. învățători.

Pe lângă această declarațiune destul de obla, vin și eu și aduc la cunoștința publicului celui de bine, că ne-cum să fi delegat, dēr nic n'am avut intențiune să delegu nic oficial, nic neoficial pe nimeni la adunarea generală a reuniunii învățătorilor din comitatul Aradului ținută la Gyrook în zilele de 7 și 8 Octomvre. Acesta n'am făcut'o și nic că o puteam face fă de invoierea comitetului....

Dacă redacțiunea „*Tribunei*“ voia să scrie atare articlul sensațional sub titlatura de „*Exces de zel*“ și este atât de serac de idei, că trebuie pentru cuadratură să iee refugiu la neadevăruri, atunci de ce nu se adresăză la alți oameni cari sciu mai multe și dispun de date diferite esacte.... Chiar și suscritul, carele n'am primit ospitalitate în „*Tribuna*“, ca să-mi pot apăra onorea

*) Trist de tot. — Ce caută acești învățători români în reuniunea unguresc și ce scopuri urmăresc ei? Vreu dōră să facă cauză comună cu adversarii noștri? Se pare, că acești învățători confesionali nu ar fi supuși la nic o disciplină, și că n'ar ave nic o considerațiune față cu biserica noastră națională. Asupra acestei îngrijitoare aparițiun vom mai reveni. — Red.

fi era încordată asupra acului jidanului. — „Dela cine ai oumpărat d-ta acul acesta?“ întrebă contele pe neguțător. — „Stau bun, că aurul e curat și diamantul prețuesc 25 de mii de franc.“ — „Cum a ajuns acul acesta la d-ta?“ — „Eu sunt neguțător onest, d-le conte; pot dovedi, că l'am oumpărat și încă l'am plătit bine. Fiind-că formatul nu-i este prea nou și destul de modern, nu l'am putut vinde până acuma. Dacă-i va conveni d-lui conte, eu voi mai lăsa ceva din prețul lui și așa put pune diamantul într'un ac de alt format.“ — „Dēr eu întreb, dela cine ai oumpărat acul acesta?“ — „Apoi dē, dela d-lă Beaumont, cu ocazia reîntōrcerei sale din Francoa. — „Nu-i adevărat!“ strigă Valentin. — „Etă aci ohițanța dela d-nul Beaumont, despre 20 de mii de franc, ce i-a primit dela mine... Eu totdeuna sunt în ordine cu afacerile mele.“ După această descoperire fatală, urmă

o liniște mortală. Contele dēte a ulă înderētă neguțătorului și-l lăsa să mērgă, dēte mâna cu notarul în semn, că se pōte depărta. Apoi cu sânge rece rupse contractul de căsătorie, ce sta gata pe mēsă, și cu o privire desprețuitoare arată ușa lui Valentin. Acesta, palid, se supuse în mod mecanic, eși din curte se aruncă în riu Sartes, pālăria îi rămase acățată în trestiu — inotă prin riu și când ajunse la celălalt tērmur, șed se odihnescă, rădīmându-și capul amețit pe mân; mii de ougete trecură prin oreerii lui turburați. Ce ougete vor fi fost acelea, numai Dumneșu soie. — Cariera cavalerului Beaumont se fin... Dilerul de odinōră, Valentin, se sculă fără întârziare grăbi la claustrul Trappiștilor, de unde nic n'a mai eșit. V. Am vedu, ce vieță amară și plină de gōnă a avut sērmanul Richard; scim ce vieță pēcătōsă, cu tōte astea plină de desmēdăr și fostă vieță lui Valentin. Vom vedē cum a fost și partea din urmă a vieții acestor doi frați. Richard, după o vieță furtunosă, își

află liniștea în claustrul Trappiștilor, unde ducea o vieță liniștită și plină de mângăere. Credința, care slăbise odinōră în el, acum erăși s'a întărit, — și credința în inima omenscă e diamant curat, la a căru strălucire cerescă se pōte vedē în vieță viitoare. În liniștea acesta s'a și-a aflat o fericire necunoscută de partea cea mai mare a omeniei, și rugându-se cu speranță în Dumneșu, aștepta fără frică mōrtea, ca cea mai mare binefacere, pe care o putea aștepta dela Dumneșu. Adese-ori se ougeta trist la înșelăciunile lumesc și suspina după cartea arsă, care cuprindea în sine nisce ougete sublime. Aceste reamintiri, însă cu inecul lui dispărut, precum dispare luciarea stelelor la revērsatul zōrilor. Mai de multe-ori și-a adus aminte de Eva, dēr ceea ce simția față de ea, nu era mai mult amor, ci era un simț cu mult mai curat, asemenea suvenirului Madonei apărute în vis, asemenea chipului neuitat și nemuritor al unui ānger. Valentin ca pēcătōs a venit în acest asil și la început, plin fiind încă de vanități lumesc, numai în mod

mecanic se supunea regulilor mănăstiresc. Lucra când lucrau și se ruga când se rugau și ceialalt, în orele de somn blăstama pe jidanul André. În fine s'a dedat la tōte. Intr'o dī tristă, întunecōsă erau orēnduiți anumiți călugări în biserică, în douē șiruri față în față, ca alternativ să cante psalmii. Valentin, care primi numele de „*fratele Andrei*“, încep cāntarea cu rugăciunea lui David: „*Domne, nu cu mânia ta să mē mustrī pe mine, nic cu iufimeea ta să mē cerș*“ Față în față cu el era Richard, care în claustru avea numele de „*fratele Ambrosiu*“, acesta continuă cāntarea: „*Că săgețile tale s'au infipt în mine, și s'a pogărit preste mine mâna ta*“. Amēndoi își ridică ochii la cer. Ambrosiu, ca să-și recomande glasul suferințelor sale lui Dumneșu, er Andrei, ca să cēră credință de colo de sus... Ei se recunoscă... Cāntarea psalmilor se continuă și Richard a fost fericit tōtă dīna, pentru-că a vedut, că e aici și frate-său și ougeta, că aceeași fericire gustă pe care

atâcată pe furiș de un alt aradanu degradat public din tagma omenilor de omenia, pot servi cu nisce date, pe cari le lasă aici să urmeze, ca redacțiunea „Tribunei“ să mai aibă ocaziune a scrie atare articulu senzațional, dăr declară, că stau bun pentru autenticitatea lor și înaintea lui D-șeu.

Președintele societății pur-romănesci din Arad, „Progresul“, părintele profesor și ieromonah Vasiliu Mangra, în numele numitei societăți a arangiată aici în Arad în sala dela Crucea albă la 28 Februarie un concertu urmat de dansu, cu programa *tipărită în limba maghiară: „A Progressus Hangverseny Műsora, Arad 1891 Febr. 28“* de următorul textu: (urmăză textul, în limba maghiară.)

Acoste s'au petrecut la Arad „ad maiorem dei gloriam“. Și ce a fostu mai multu! Tocmai atunci venise la Arad cunoscuta scriitoare maghiară, Beniczky Baiza Leuke, se țină o serată literară la societatea Kölcsey în favorul „Emke“-i, și președintele societății „Progresul“ invitănd'o la concertu și bineventând'o i-a predat un buchetu în prețu de 30—40 fl. din venitul concertului. — Balul încă a deorsu cu ordinea de dansu în limba maghiară. Și toate se dice că au fostu foarte frumoșe, dăr ce folos material și moral au avut de acolo „Progresul“, nu scie nici dl președinte, ne-cum societatea, care n'a vădutu nici raționiu despre acelu concertu, dăr nici acolo n'a ajunsu, să aibă statutele întărite de guvern. Atăta s'a pututu oei în foile maghiare locale apărute în ziua următoare, că prin acelu concertu-balu cestiunea naționalităților în Arad este resoltă.

Etă, dloru dela „Tribuna“! materialu de infierat și stigmatizat, deoă vă place! Mie însă dați-mi pace și nu mă purtați cu minciuni! Eu am îndatinat să luptu pentru adevăr și progres, și aadun mă veți găsi în contrarietate cu aceste principii, faceți cum credeți de bine!

În ceea ce atinge faptul susținut de „Tribuna“, referitor la persoana mea, fă-i de hac autorului care l'a scris! —

Teodoru Ceotea,
prof. și președ. al reu. inv. rom.
gr. or. din drăța Murșului.

Este „csárdás-ul“ jocu ungurescu ori țigănescu?

Acosta este marea întrebare, cu care se ocupă o revistă englesă, alu căreia editoru este societatea așa numită „Gypsy Lore Society“, între ai căreia membri se află și Alțea Sa archiducele Iosif.

Revista, despre care vorbim, este consacrată Țiganilor, ocupându-se es-

clusiv numai cu obiceiurile, cu literatura, musica și cu cultura Țiganilor. Fiind vorba despre cultura Țiganilor, numita revistă și-a ținutu de datorință a se ocupa și cu „csárdás“-ul. Spre scopul acesta, editorii revistei țigănesci s'au adresat la advocatul Dr. Sármy Jozsef din Budapesta, care ca Maghiar, se'nțelege, a luat în apărare „csárdás“-ul, silindu-se să arate, că acesta nu este nici de cum jocu național-țigănescu, ci este jocu național ungurescu, ceea ce, ori cum, e deosebire. Etă ce dice între altele Maghiarul Sármy:

„Pretutindenea se dice, că Țiganii mai bine jooă „csárdás“-ul, decât ori cine altul. Acosta este și adevăratu. Concluziunea însă, că și „csárdás“-ul însuși ar fi de origine țigănescă, e o totul neîntemeiată.“

Așa afirmă Sármy, dăr pentru confirmarea aserțiunei sale nu aduce nici o dovadă; ba din contră, elu spune, că și-a cerutu informațiun dela profesorii Herrman Antal și Katona Lajos, cari ambii sunt autori mai multor scrieri etnografice și etnologice. Dela acești profesori, advocatul Sármy a primit următoarele informațiuni:

„Cestiunea musicei „csárdás“-ului și legătura în care se află elu cu musica țigănescă maghiară, s'eu cu musica maghiarăscă țigană, încă nu este definitiv resoltă. Cumă ce felu de musică au adus cu ei Țiganii când au venit în Ungaria și ce felu de musică au aflat ei aci la venirea lor, rămâne încă și de aci înainte unu obiectu de discuțiune.“

Va să dice, deși dl Sármy în ambiția sa de Maghiar își ține de datorință a afirma, că „csárdás“-ul nu este de origine țigănescă, din doveșile aduse de elu însă se vede curat și limpede, că e mare întrebare, decât „csárdás“-ul este în adevăr jocu național maghiar, ori e jocu național țigănescu.

Observăm însă, că constatările acestea le face înșiși scriitorii maghiari. Dăr decât cu acosta cestiune s'ar ocupa mai cu de-amăruntul nisce etnografi străini, de sigur ei aru pute resolta soote mai curând din nedumerirea de a soi, decât „csárdás“-ul este unu jocu țigănescu-maghiar ori maghiar-țigănescu.

De-altmintrelea pentru noi totu una este, căci pentru drăguțulu de „csárdás“ n'avem să invidiamu nici pe Țigan, nici pe Maghiar. Pentru acei tineri de ai noștri însă, alu căora gustu a degenerat până întru a-și impestrița programele petrecerilor lor cu acestu „ornamentu țigano-maghiar“, credem că ar fi timpul să judece înșiși, decât le pôte

face lor onore și este cuviinciosu din partea lor, a mai amesteca acestu dans printre frumoșele și naționalele nostre jocuri?

Telegramele „Gaz. Trans.“

(Serviciulu biuroului de cor. din Pesta.)

Budapesta, 3 Noemvre. În comisiunea financiară declară ministrulu de culte coștele Csaky, că guvernulu a avut pentru demnitatea de primat numai unu singuru candidat și adevă pe acela care a fostu denumit de primat. Acela, pe care l'a propus guvernulu a și fostu în faptă numit de Majestatea Sa. Despre amestecul străinu nu pôte fi nici vorbă. Numirea împlinită s'a și făcutu cunoscută papei pe cale diplomatică. Ministrulu privește cestiunea matriculelor botezaților, prin declarațiunea făcută în camera deputaților, ca terminată. Elu se ține strinsu de punctulu de vedere, ce l'a arătat atunci. Călătoria la Roma a arhiepiscopului de Agria a fostu întreprinsă din considerațiun sanitare, elu nu a fostu avut nici o misiune s'eu însărcinare din partea guvernului. Ceea ce privește strămutarea scaunului primatului la Budapesta, în curendă va fi în pozițiune să presente în dietă unu proiectu pentru forma resolvărei acestei cestiuni.

Literatură.

A apărut:

Tatăl Radetzky. Biografia sa în cadrul istoriei timpului său. Pentru armata și poporele Austro-Ungariei de C. de Duncker, majoru i. și r. în statulu armatei, șefu alu secțiunei de scripte a arhivei i. și r. de resbelu. Traducere de Oscar Criste, locotenent i. și r. în regimentulu de infanteria Nr. 50, comandant în archiva i. și r. de resbelu. Viena 1891. Editura comitetului pentru ridicarea monumentului Radetzky. În comisiune la L. W. Seidel & Sohn librării i. și r. de curte. — Formatu 8° mare-cu hărtia și tiparu de luxu în 228 pagini. Cartea cuprinde mai multe ilustrațiuni bine esecutate, și unu anexu de 4 harte geografice. Traducerea în romănescu e destul de reușită.

Noțiuni de estetică pentru clasa V-a a institutelor pedagogice și externatelor secundare de fete, de P. Dulfu, Doctoru în filosofie, profesor de filosofie și pedagogia la Asilulu „Elena Dômnă“ și de pedagogia la școla normală a „Societății pentru învățatura poporului român.“ București, tipografia Toma Basilescu, Bulevardulu Eliabetă, Nr. 111 1891. Prețulu 1 Leu 80 bani. Se află de vânzare la librării: Socecu, Sfetea și Alcalay în București.

DIVERSE.

Parisu portu de mare. Parisulu are perspectiva de a vedé, încă în timpurile nostre vapore de mare între zidurile sale. Comisiunea însărcinată cu studiarea proiectului în cestiune, și-a făcutu deja raportulu. Marele canal, care va lega Rouen cu Paris va avé o lungime de 182 de kilometri și o adâncime de 6 metri. Pentru corăbii mari de totu se va construi unu Portu între St. Denis și Clichy, afară de acesta, porturi mici voru fi înființate la Andely, Vernon, Nantes, Poysay, Archières și Argenteuil. Cheltuelile se voru urca aproximativ la 150 de milioane. La cele 345,027 de întrebări trimise în acosta privință la diferite persoane notabile din Franca, numai 13 răspunsuri au fostu contra proiectului.

O recomandațiune. „Bărbatul, pe care-lu voi lua în căsătorie, nu trebuie să aibă avere.“ — „Oh, domnișoră, acosta calitate o posedu eu, fără ca să mă laud în măsura cea mai mare.“

NECROLOGU. Simeon Popu Moldovanu, protopopu gr. or. emeritulu alu tractului Turzii, membru în direcțiunea inst. de credit și econ. „Arieșiana“, după grele și îndelungate suferințe, împărțășit cu s. taine, a repausat în Domnulu, în 1 Noemvre st. n. a. c. la 4½ ore d. a., în etate de 66 de ani și 44 de ani ai fericeitei sale căsătorii, servind la altarulu Domnului 37 de ani, ca preot.

Partea pământescă a scumpului și neuitatulu defunutu se va înmormenta din locuința propriă Marți în 3 Noemvre a. c. la 2 ore d. a. în cimiterulu bisericiei gr. or. din Turda, în mormântulu familiaru.

Cupriș de adâncă durere, aducem acosta scire jalnică la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoscuților.

Turda, 1 Noemvre 1891.
Fie-i țerina ușoră și odihna lină!
Maria Moldovanu născ. **Velicica** ca soție; **Vasilie Moldovanu**, par. gr. or. în Sân-Mihaiu, ca frate cu soția sa **Nastasia Popu.** **Silvestru Moldovanu**, ca fiu, cu soția sa **Margareta Moldovanu** născ. **Cigăreanu**; și fiul lor **Alexandru** ca nepot.

Cursulu la bursa din Viena.

din 2 Noemvre a. c. 1891

Renta de aur 4%	108.75
Renta de hărtia 5%	100.80
Imprumutul căilor ferate ungare - aur	115.80
do argint	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [1-ma emisiune]	111.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [3-a emisiune]	—
Imprumutul cu premiulu ungurescu	141.25
Losurile pentru regularea Tisei și Sighedinului	129.75
Renta de hărtia austriacă	91.50
Renta de argint austriacă	91.30
Renta de aur austriacă	108.35
șonuri rurale ungare	91.40
Bonuri croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	—
Losuri din 1860	106.—
Acțiunile băncei austro-ungare	1008.
Acțiunile băncei de credit ungar.	821.—
Acțiunile băncei de credit austr.	275.75
Galbeni împărătesci	5.59
Napoleon-d'ori	9.34½
Mărci 100 imp. germane	57.72½
Londra 10 Livres sterlinge	117.55

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maior.

PUBLIKAȚIUNE.

Mora de măcinat a proprietarilor din Tohanulu-vechiu cu 3 petri, între cari una pentru făina ușoră, se va da în arandă pe 3 ani în 15 l. c. cu arandă de 320 gălete bucate pe an; jumătate cucuruz și jumătate bucate mestecate. Iubitorii de a lua acosta moră în arandă se potu insinua la subscribulu proprietaru mare, ori și când până în 15 Noemvre a. c., în Tohanu vechiu Nr. casii 58, dela care se va pute primi informațiune mai esactă și în privința cauțiunei. Tohanulu-vechiu 1 Noemvre 1891.

În numele societății:
Nicolau Popu,
pr prietaru mare.

o gusta și elu... Dăr Valentinu era distrasu, melancolicu.

Când se făcu nopte și „frații călugări“ au adormit cu toții, Richard simți, că îl atinge cineva de mână. Să trezi; înaintea sa vedu ingenunchiand unu călugaru, care îi dicea în tonu slăbitu: „Frate! iertă-mă!“

Richard acoperi gura vorbitorului, făcendulu atentu la fâgăduințele monastice, care interziu conversarea.

Valentinu, érași grăi: „Frate! iertă-mă și mă binecuvântă!“

Richard își puse mâna pe capulu fratelui său și atunci acesta se sculă, ca să meargă inoet la așternutul său; Richard însă l'a reținutu și cu lacrimile în ochi l'a îmbrăștat, l'a sărutat, — pe elu pentru care atătea a suferit.

Din sufletulu lui Ambrosiu a dispărutu acum întregu trecutulu, nu și-a mai adus aminte de Amiens, unde oalulul l'a infierat pentru Valentinu, — nu de Brest, unde a suferit în închisore 5 ani dureroși pentru Valentinu — a uitat Parisulu, unde Valentinu s'a lăpădat de el, — a uitat totul. În lacrimile sale vedea acum numai pe fratele său, numai cuvitele lui le aușia,

— cuvinte cu cari a cădutu la picioarele lui dicend: „Iertă-mă frate!“ și elu l'a iertat....

Când clopotulu anunță începerea rugăciunilor de dimineță, frații steteau încă îmbrășișai și plângeau. Acosta a fostu sémnul mut al împăciuirii lor..

Nu peste multu după acestea, fratele Andreiu a devenit bolnav, și curend după acosta cădu în aceeași bolă și fratele Ambrosiu... Acesta privea înainte morții sale cu o speranță dulce. Valentinu însă cu frică își aștepta sfirșitul vieții sale, deoarece elu încă totu se mai îndoaia, ér îndoiela la capetulu vieții e presimțulu iadului....

Peste câteva luni, în claustru se săvârșea o înmormentare mare.. Amendoi frații muriseră în aceeași zi și oră, ca și în urma unui destin mai înalt. Deodată au venit în lume, de-odată au și părăsit'o. Pôte se voru fi despărțit la porta raiului, fiind menit unuia, pôte răsplata vecinică, ér celuilaltu pedepsa vecinică. S'eu pôtă că au rămas la oalaltă înaintea tribunalului cerescu, înaintea prea dreptulu Dumnezeu, care iubese virtutea martiră și o preamăresce dăr care iertă și păcătoșulu, decât acela

varsă lacrimile de pocăință.

* * *

Înainte de a încheia istorisirea noastră, vomu aminti ceva și despre contesa Eva, despre care simți, că a stat în legătură cu persoanele de mai sus.

Pe timpul când se petrecea cele istorisite aci, în loja a patra a operei din Parisu se putea vedé de multe-ori o femeie tînără de o frumșetă răpitoare. Era nevasta marchisului Saulien. Tatăl său, contele Lostranges curend după scena neplăcută dela Oligny a murit, după ce mai înainte își măritase fiica după unu nepot avutu alu d-lui Lagérvière... Eva trăind între împregiurări favorabile nici-odată nu și-a adus aminte de iubirea înfocată a dilerului ce purtase numele de Richard, care fusese poetu filosofu. Elu a murit ca călugaru trapist și nici pe patu-i de morțe nu și-a uitat a se ruga pentru ea. Nu, la acosta nici când nu s'a ouetat.

După Richard, s'ermanulu poetu, nu a rămas posterității altă amintire, decât numele-i scris în catalogulu prisionierilor.

Iuliu Moldovanu.

ANUNȚU.

Am onore a face cunoscutu, ca am luat in regia proprie restauratiunea din vila Kertsch, care pana acum a fost condusa in socotela berariei Habermann, si ca dela 1 Noemvre n. c, potu servi pe on. publicu cu bere din I-a beraria unguresca pe actii din Steinbruch, precum si cu mancari bune si gustose, precum si cu alte beuturi cu preturi modeste.

Rugandu-ma respectuosu pentru sprijinulu on. publicu ma recomand

Cu tota stima, Gustav Forkert.

694,2-1

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponulu mandatului postal si numerii de pe fasia sub care au primitu diarulu nostru pana acuma.

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamurtu si se arate si posta ultima.

Totodata facemu cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se pot adresa la subsemnata Administratiune in casu de trebuinta.

Administat. „Gaz. Trans.“

O specialitate necomparabila intre tote apele minerale alcalin-acide din monarchia si strainatate este apa minerala de „REPAT“

care in urma compozitiunii pre fericite a partilor sale minerale si a continutului estraordinaru in acid-carbonic se bucura de o valoare medicinala forte mare si de unu renume universalu neintrecutu.

Apa minerala de „Repát“ se intrebuinteaza ca medicamentu cu cele mai stralucite succese in contra conturbarilor de mistuire, in contra starilor catarhalice a stomachului si a organelor respiratore, in contra maladielor rinichilor si a besiceii etc., are unu efectu admirabilu la secretefiunea udatului si este recunoscutu ca remediu solvatoru nepreputibilu.

Celu mai curatu si binefacetoru productu naturalu.

Ca borvizu adeva beutu cu vinu.

nu se pote compara acesta apa escelenta cu nici o alta apa minerala a continentului.

Sampagnulu apelor minerale.

Conformu ordonantei inaltului ministertu de interne No. 5891/VIII din anul 1890, apa minerala de Repát este supravegiata ca apa medicinala dupa prescriptiunile legiloru sanitare.

Veritabilitatea apei se constata prin aceea, ca dopulu sticlei trebuie sa fie insemnatu cu: „K-Imper Repati“. Decu sa roga a se observa acesta spre evitarea falsificariilor prin alte ape inferioare.

Apa minerala de „Repát“ se gasesce in calitate prospeta si veritabila in depositulu subsemnatului; asemenea si in farmacii, in cele mai multe bacanii si in tote birturile mai notabile.

Cu tota stima Administratiunea isvorului Josef György,

662,50-35

Braşov, Strada Michail Weiss (uliţa poştei) No. 12.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1891.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copşa-mică-Sibiu. Includes departure times and station names.